

בע"א (כפר סבא) 6340-09-20 - אלקאר דביר בע"מ נ' עיריית רעננה

בע"א (כפר-סבא) 6340-09-20 - אלקאר דביר בע"מ נ' עיריית רעננהשלום כפר-סבא

בע"א (כפר-סבא) 6340-09-20

אלקאר דביר בע"מ

נגד

עיריית רעננה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בכפר-סבא

[30.11.2020]

כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להישפט בגין דו"חות חניה- הודעות קנס.

המבקשת היא חברה העוסקת בסחר בכלי רכב. נגד המבקשת קיימים דו"חות חניה רלבנטיים למשיבה שלא שולמו במועדיהם, ולפיכך הועברו לגבייה. באשר לזיהוי דו"חות אלה באמצעות מספריהם הייחודיים, הרי הדבר נעשה לבסוף בתצהיר שנלווה לתגובת המבקשת לתגובת המשיבה לבקשתה, וכך התברר שמדובר ב-11 דו"חות, שמספריהם הייחודיים שפורטו בתצהיר קודדו על ידי המשיבה 2-12, כפי שעולה מטבלה שצורפה לתגובתה. לטענת המבקשת, היא לא הייתה מודעת לקיומם של הדו"חות הנ"ל. המבקשת טוענת כי ביום 9/4/18 היא העתיקה את כתובתה ממענה הישן במושב גבעתי למענה החדש ברחוב התקשורת 4 אשדוד, ועדכנה את הרישום ברשם החברות בהתאם. שינוי כתובת זה גובה באסמכתא מתאימה.

לטענת המבקשת, לקראת סוף שנת 2019 התברר לה כי דואר רב לא התקבל במענה החדש, אלא הושב בשל כתובת לא ידועה באמצעות דואר ישראל. לטענתה הדבר התברר לאחר קבלת עיקולים מרשויות שונות ומהמרכז לגביית קנסות. לפיכך המבקשת, בהמלצת הדואר, שינתה את כתובתה לכתובת עם מספר תיבת דואר 16046, ומאז חדלו התקלות בקבלת הדואר של המבקשת. אסמכתא לעדכון רישום זה ברשם החברות צורפה גם כן. לטענת המבקשת, לאחר שנודע לה על אי קבלת הדואר בכתובת החדשה (טרם הוספת מספר תיבת הדואר), היא יזמה פניה לכל הרשויות המקומיות, במטרה לקבל ריכוז של דו"חות הרשומים על שמה. משכך, ביום 17/8/20 קיבלה המבקשת מן המשיבה את רשימת הדו"חות הקיימים על שמה.

לאחר שנודע למבקשת על קיומם של הדו"חות, היא פנתה אל המשיבה בבקשה להסב את רוב הדו"חות, על שם מי שנהגו בכלי הרכב שבאמצעותם בוצעו עבירות החניה נשוא הדו"חות. המבקשת צרפה חוזים על מנת להוכיח כי כלי רכב אלה לא היו בחזקתה בעת ביצוע העבירות, אולם המשיבה סירבה להסב את הדו"חות על שם המבקשת.

מתגובת המשיבה עולה כי כל הדו"חות בהן עסקינן, כמו גם דו"ח נוסף שבאותה טבלה לעיל קודד במספר 1, נשלחו לכתובת הישנה או החדשה ללא תיבת דואר של המבקשת, בפער הזמנים שבין מועד שינוי הכתובת הראשון לבין מועד הוספת תיבת הדואר. כן עלה כי דו"חות נוספים שלא נכללו בתצהיר לעיל, וקודדו במספרים 13,14, נשלחו לכתובת הישנה טרם מועד שינויה.

לתגובת המשיבה צורפו אישורי משלוח מתאימים, אך לא אישורי מסירה או כל מסמך אחר אשר ממנו ניתן יהיה ללמוד על אודות קורות דברי הדואר הרלבנטיים לאחר משלוחם.

דיון והכרעה

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 קובעת כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן." (ההדגשה אינה במקור).

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי העוסק בבקשה להישפט באיחור בבקשה להישפט באיחור, קובע כי: "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

בהמשך לכך, קובע סעיף 229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי כי:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגיש בה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה." (ההדגשה אינה במקור).

לאור האמור בסעיפים הנ"ל, יש לבחון האם הדו"חות בהן עסקינן לא התקבלו אצל המבקשת מסיבות שאינן תלויות בה, וכמו כן יש לבחון האם הבקשה להישפט באיחור הוגשה מיד לאחר שנודע למבקשת אודות הדו"חות.

טענת המבקשת בדבר אי קבלת דברי דואר בתקופה שבין מועד שינוי כתובתה לבין מועד הוספת תיבת הדואר, רלבנטית לכל 11 הדו"חות נשוא הבקשה. אמנם, כטענת המשיבה, המבקשת לא צרפה אישור כלשהו מרשות הדואר בכדי לתמוך בטענתה. אולם, בכל זאת קיימות אינדקציות לכך שאכן הדו"חות לא התקבלו אצל המבקשת. ראשית, לא נראה כי הייתה למבקשת סיבה לטרוח ולעדכן בשנית את כתובתה, על דרך הוספת תיבת הדואר, אם הייתה מקבלת את הדואר באופן תקין לפני כן.

בנוסף, המבקשת היא זו שיזמה את הפניה אל המשיבה, ולא רק אליה, אלא במסגרת פניה כוללת לרשויות המקומיות, וזאת על מנת להסדיר את הטיפול בדו"חות הרשומים על שמה. לא היתה למבקשת כל סיבה לעשות כן אלא נוכח איתור הבעיה כוללת של משלוח הדואר שתיארה.

בנוסף, מעצם עיסוקה, המבקשת העבירה את כלי הרכב נשוא הדו"חות בהן עסקינן לשימושם של אחרים, והציגה אסמכתאות על כך. המשיבה חולקת על הלבוש המשפטי המתאים לפעולות העברה כאלה, אך אין בכך בכדי להסיח את הדעת מעצם ביצוע ההעברות. במצב דברים זה, אם המבקשת היתה מקבלת הדו"חות, ברי כי היתה מיידעת המשיבה על זהות הנהגים האחרים, כפי שנעשה דרך כלל על ידי עסקים כדוגמת זה של מבקשת. משלא עשתה כן, קיימת אינדיקציה נוספת לכך שלא קיבלה אותם.

לעומת זאת, כאשר המשיבה הביאה אסמכתאות רק לעצם משלוח דברי הדואר ולא לקורותיהם לאחר מכן, אין בכוחה להזים טענות המבקשת בדבר אי קבלת הדו"חות.

לאור כל האמור לעיל, נראה כי המבקשת הצליחה לסתור את החזקה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, משהוכיחה כי היא לא קיבלה את הדו"חות הרלבנטיים לבקשה זו, ומסיבות אשר אינן תלויות בה.

בתגובה לפנייתה הראשונית למשיבה, המבקשת קיבלה הודעת הדואר האלקטרוני מהמשיבה בדבר הדו"חות הקיימים על שמה ביום 17/8/20. מאז נטען כי המבקשת פנתה אל המשיבה בבקשה להסבת הדו"חות על שם אחרים, אך המשיבה סרבה לבקשתה. המבקשת הגישה הבקשה הנוכחית לבית המשפט ביום 3/9/20. מהאמור לעיל ניתן להתרשם כי המבקשת פעלה ללא דיחוי לאחר שנודע לה על קיום הדו"חות הרלבנטיים, תחילה בניסיון להסדיר העניין מול המשיבה, ומיד לאחר שהדבר לא צלח, בפניה לבית המשפט.

מכאן עולה כי הבקשה להישפט באיחור הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה להגשת הבקשה במועד.

נוכח כל האמור, המבקשת עמדה בתנאי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי למתן רשות להישפט באיחור, לגבי כל 11 הדו"חות נשוא בקשה זו. כך גם על פניו לגבי הדו"ח שקודד במספר 1, אך זה לבסוף לא נכלל בבקשה. באשר לדו"חות שקודדו במספרים 13,14, הרי לאור התקופה בה נשלחו, תוך קיום פער של יותר מ-15 ימים מעת מועדי המשלוח ועד מועד שינוי הכתובת, הרי שאין בטענותיה העקרוניות של המבקשת כדי לסתור את חזקת המסירה לעיל, ומשכך לא בכדי אלה לא נכללו לבסוף בבקשה זו.

במצב דברים זה, אין כל מקום להמשך הליכי גביה ביחס לדו"חות שקודדו במספרים 2 עד 11. עד ליום 1/1/21 המשיבה תודיע האם בכוונתה להגיש נגד המבקשת כתב אישום בדין דו"חות אלה, או לבטלם.

ביחס ליתר הדו"חות על שם המבקשת אצל המשיבה, אין מניעה להמשך הטיפול כפי שהיה ערב הגשת בקשה זו. בשום לב לזמן השיפוטי היקר שהוקדש לבירור בקשה זו, שמתייחסת בסופו של דבר לעבירות פעוטות, ולאחר שבקשה זו התקבלה, הרי שהמשיבה תשלם לאוצר המדינה הוצאות בסך של 1,500 ₪.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לב"כ הצדדים. תיקון מס' 7 ס"ח תשמ"ז מס' 1213 מיום 9.4.1987 עמ' 112 (ה"ח 1703)

ניתנה היום, י"ד כסלו התשפ"א, 30/11/20, בהעדר הצדדים.